వెతుక్కోవాలి

శాంతి

"ఆగు —"

కాగితం చుట్టిన బరువైన పొట్లాన్ని చేతిలో గట్టిగా పట్టుకుని, భుజానికి వ్రేలాడుతున్న హేండ్ బేగ్‌ని వూపుకుంటూ చకచకా నడుస్తున్న సునంద వెనకట్నుంచీ యెవరో క్రూరంగా పిలవడంతో భయపడూ్త ఆగింది

టైమ్ సుమారు రాత్రి యెనిమిదిన్నర ఐయుంటుంది.

మెయిన్‌రోడ్లలో జనాలు ఇంకా తిరుగుతున్నారు —

ఊరికి చివరగా సునంద నడుస్తున్న సన్నజాజి సందు మాత్రం నిర్మానుష్యంగా భక్తులు రాని పాడుబడ్డ దేవాలయంలా వుంది కొన్నిసార్లు — కొన్ని వూర్ల పేర్లు, ఆ వూర్లలోని వీధుల పేర్లు వింతగా, ఆ పేర్లకు విరుద్ధంగా వుంటాయ్

సన్నజాజి సందులో సన్నజాజులు లేవు గాని బొమ్మజెముడు, నాగజెముడూ లాటి ముళ్ళచెట్లు ఏపుగా పెరిగి నిలిచివున్నాయ్

ఆ సందులో ఇళ్ళేకావు—గుడిసెలు కూడా లేవు

అర్ధరాత్రే కాక పట్టపగలు కూడా అక్కడ తేళ్ళు జెర్రులూ విందులు, వినోదాలు చేసుకుంటుంటాయని వూళ్ళో వారెవరూ ఆ సందుకేసి యెక్కువగా రారు.

రోడ్డు ఎప్పుడో టీసీనాడు వేసి ఇప్పుడు శిధిలమైనట్టు పూర్తి గతుకుల్తో వుండి — ఎక్కడో ఓ చోట మాత్రం చదునుగా వుంది. పైవన్నీ అలా వున్నప్పుడు లైట్లుమాత్రం అక్కడెలా వుంటాయ్ ? సన్నగా పొడువుగా వున్న సందులో — వున్న మొత్తం మూడు బార్‌లైట్లలో రెండు పనిచెయ్యవు. మధ్యనున్న వొక్కటి మాత్రం కొన వూపిర్తో వుండే రోగిలా ఆరి ఆరి వెలుగుతోంది ఇన్ని దుర్గుణాలున్నా సునందకి ఆ సందంటే చచ్చేంత ఇష్టం కారణం — ఆ సందు అందాలు ఆమెని ఆకర్షించికాదు -- ఆ సందు ఆమెను తొందరగా ఇంటికి చేరుస్తుంది కాబట్టి.

రోజూ ఆఫీస్ నుండీ సాయంత్రం ఐదున్నరకు విడుదలై, అట్నుంచీ రాత్రి యెనిమిదిన్నర వరకూ ఏ కాఫీ, టిఫెనూ లేకుండా ట్యూషన్స్ చెప్పేందుకు టౌన్లోనే వుంటుంది సునంద ఇంటి ఖర్చులు చాలక ఆమె బస్సులెక్కదు నడిచి పూరవతలున్న యెస్జీవోల క్వార్టర్స్ పక్కగా వున్న ఇంటికి చేరాలంటే మెయిన్ రోడ్డు గుండా వొకటిన్నర గంటౌతుంది ఐతే అదే దూరాన్ని అడ్డంగా తిరిగి సన్నజాజి సందునుంచీ వెళ్తే ముక్కాలు గంటలో అధిగమించవచ్చు అందుకే ఇంట్లోవాళ్ళు వొద్దన్నా, లోపల తనకూ భయంగా వున్నా ఆకలి బాధను తట్టుకోలేక రోజూ అదే సందును ఆశ్రయిస్తుంది సునంద.

ఆ రాత్రి హఠాత్తుగా ఎవరో వెనకట్నుంచీ క్రూరమైన గొంతుతో ఆగమంటుంటే అలాగే నిలబడిపోయిన ఆమె కళ్ళముందు — వొక్కక్షణం రోజూ పేపర్‌లో చదివి, ఆఫీస్‌లో చెప్పుకునే రేప్‌సీన్లు కదలాడేయి కాని సునందకు స్వభావసిద్ధంగా వున్న ధైర్యం ఆమెని భయపడనీయలేదు. రోజూ ఏదో జరుగుతుందని యెక్స్‌పెక్ట్ చేస్తూ ఆ సందులో భయంతో నడచినడచి అలవాటైపోయిన ఆమెకి తీరా అది జరుగుతుందన్పించేసరికి ఏమీ అన్పించలేదు

సరిగ్గా రోడ్డు మధ్యలో — గుడ్డిలైటు కిందుంది. పరిగెత్తాలన్నా సగం సందు మిగిలుంది కాబట్టి — నిలబడి పోరాడ్డమే గతి ఏ భావం కన్పించనీయకుండా మెల్లిగా వెనక్కితిరిగి చూసింది సునంద. వెనకాల పొదల్ల దగ్గర ఇద్దరు వ్యక్తులు — చెరో కత్తి దూసి నిలబడున్నారు వాళ్ళకు సినిమాల్లోని రౌడీల్లా పెద్దపెద్ద మీసాలు గానీ, చారల చొక్కాలు, కలర్ బనీన్లూ, గిరజాల జుట్టూ, భీకరమైన చూపులు — వగైరాలు గానీ అసలే లేవు.

ఇద్దరికీ దాదాపు పాతికేళ్ళ వయసుండొచ్చు మామూలు పేంటూ, చొక్కాలతో అమాయకంగా వున్నారు. సునందకు వాళ్ళ వయసువాడే ఐ జ్వరంతో ఇంట్లో పడుకుని తనకోసం యెదురు చూసే తమ్ముడు విష్ణు గుర్తుకొచ్చేడోక్షణం. అతని కోసం కొన్న చేతిలోవున్న రొట్టె పొట్లాన్ని భయంగా గుండెల కదుముకుంది

"ఆగు ! అక్కడే ఆగు ! అరవకు !"

ఇద్దర్లో కొద్దిగా పొడవుగావున్న మాసిన తెల్లచొక్కా కుర్రాడు సునందని కమేండ్ చేసేదు కత్తి చూపించి.

కత్తి చూస్తే స్పృహ తప్పేలావుంది కాని అమాయకంగా కన్పిస్తున్న తెల్లచొక్కా అబ్బాయిని చూసి నిలదొక్కుకుంది సునంద.

"ఎవరు మీరు ?" సూటిగా చూస్తూ ప్రశ్నించింది

డాక్టర్ సలహాలు

పి వి ఆర్ — వీరంకిలాకు

నేను కాలకృత్యములు తీర్చుకొనునప్పుడు, చదువుతున్నప్పుడు, వ్రాయుచున్నప్పుడు 15 నిముషముల తర్వాత కంటిలో నీరు క్రమ్ముచున్నది అక్షరములు మసకగా కనబడుచున్నవి

★ ''డాక్రోసిస్టైటిస్'' అనే రోగంవల్ల ఇలా ఏర్పడే అవకాశం ఉంటుంది కొందరికి నరాల ప్రేరేపణవల్ల కంటినీరు ఉత్పత్తి ఎక్కువ అయి ఇలా రావటం జరుగుతుంది కంటినీటిని కనుపాపల నుంచి సంగ్రహించి ముక్కుకి జేరవేసే నాళం మొగటి భాగం వాచి రోగగ్రస్తమవటాన్ని డాక్రోసిస్టైటిస్ అని అంటారు దీనికి శస్త్ర చికిత్స అవసరం అవుతుంది

ఈ రోగం ఉన్నవారికి కనుపాపల నుంచి ''కన్నీరు'' బుగ్గలమీదగా జారిపోతూ ఉంటుంది ఇలా నీరు క్రమ్మటంవల్ల అక్షరాలు మసకగా కనిపిస్తాయి

ని పి — కొవ్వూరు

మా బాబుకి పుట్టిన 30 రోజులలో మెదడు జబ్బు నచ్చినది అప్పటినుండి కాళ్ళు రెండు నిదానముగా వాపి వుంచుతాడు మోకాళ్ళ దగ్గర మడత పడటములేదు ఇప్పుడు మా బాబు వయస్సు 3 సం॥లు ఏమైనా పట్టుకొని నడవగలుగుతాడు కాని తనకు తాను సొంతముగా నడవలేకపోతున్నాడు మా బాబుకి మోకాళ్ళు ఎందుకు అలా మడత పడట్లేదు ? పుట్టుకతో అలా వున్నాయా ? లేక మెదడు జబ్బులో అలా వచ్చినదో తెలియట్లేదు దీనికి ఏమి చెయ్యాలి ?

★ పిల్లలు పుట్టే సమయంలో ఆలస్యం జరుగటం వల్ల, మరికొన్ని కారణాలవల్ల, వారి మెదడు ఆక్సిజన్ లేకపోవటం వల్ల దెబ్బ తింటుంది దీనిని ''సెరిబ్రల్ పాల్సీ'' అని అంటారు

ఈ రోగం వచ్చిన వారికి కూర్చోవటం, నడవటం, మామూలు వారికన్నా ఆలస్యం అవుతుంది. కాలక్రమేణా పరిస్థితి మెరుగవుతుంది.

బి ఆర్. — భిలాయి

'మయోకార్డియల్ ఇన్‌ఫ్రాక్షన్'కి 'మయోకార్డియల్ ఇస్కేమియా'కి తేడా ఏమిటి ?

రెండుసార్లు గుండెపోటు వచ్చిన తరువాత మూడోసారి వచ్చే గుండెనెప్పి చాలా తీవ్రంగా వుంటుందంటున్నారు. ఇది నిజమేనా ?

★ ''మయోకార్డియల్ ఇస్కేమియా'' అంటే హృదయ కండరాలకి రక్త సరఫరా తగ్గింది అని అర్థం ''మయోకార్డియల్ ఇన్‌ఫార్‌క్షన్'' అంటే హృదయంలోని కండరాలు నెత్తురు సరఫరా పూర్తిగా లేకపోవటంవల్ల ''చచ్చి''పోయినవని అర్థం

ఒకటి, రెండు మార్లు ''మయోకార్డియల్ ఇన్‌ఫార్‌క్షన్'' ఏర్పడగానే హృదయ కండరాలు చాల బలహీన స్థితిలో ఉంటాయి ఆ కండరాలకి రక్త సరఫరా పూర్తిగా ఆగిపోతే మొదటిసారి అయినా రోగికి ప్రమాదమే ! అటువంటి స్థితిలో రెండవసారి నుంచీ, ప్రతిసారీ ప్రమాదమే !

— డా॥ కె. వెంకటేశ్వరరావు

వాళ్ళిద్దరూ ఆ ప్రశ్న ఎక్స్‌పెక్ట్ చెయ్యనట్టు మొహాలు చూసుకున్నారు.

తర్వాత తెల్లచొక్కాని పక్కకునెట్టి పచ్చషర్టు తొడిగి, కొద్దిగా శుభ్రంగా కన్పిస్తున్న రెండో కుర్రాడు ముందుకొచ్చేడు

''మేం ఎవరో నీకు అనవసరం — ముందు మేం చెప్పినట్టు చెయ్యి''

అంటూ చెయ్యి ముందుకు సాచి సునంద మీదికొచ్చేడు తన మీదికొస్తున్న చెయ్యిని చూసి కెవ్వుమని పరుగెత్తబోయింది సునంద

ఇద్దరూ చెరోపక్క అడ్డంగా నిల్చున్నారు

''ఇష్— అరవకు! ఆ బేగిలా ఇవ్వు--''

సునంద హేండ్‌బాగ్ కేసి చూపించి మర్యాదగా అడిగేడు పచ్చషర్ట్

''దేనికి?''

అడిగేసినాక తనకు తెలివిలేదని అనుకుంది సునంద. తెల్ల షర్టబ్బాయి ముందుకొచ్చేడు

''మేం నిన్నేం చెయ్యం— ఆ బేగ్ వోసారివ్వు! చూసి ఇచ్చేస్తాం'' రిక్వెస్టింగ్‌గా అడిగేడు

తేలికైన గుండెల్తో ఎగవూపిరి పీల్చింది సునంద.

వీళ్ళు రేప్‌చేసే రకాలు కారు! హైవే రాబొరర్స్! థేంక్‌గాడ్! ప్రమాదమన్నది తెలీకుండా జరిగితే బాధుండదుగాని—తెలిసితెలిసి జరిగితేనేబాధ— అనుకున్న సునందకి ఎక్కడ్లేని ధైర్యం, ఎడ్వెంచరస్ స్పిరిట్ వొచ్చేసేయి అసలే కుర్రాళ్ళు—అందులోను అనుభవం లేనట్టు కన్పించడంతో ఆమెకు వాళ్ళ తను ట్యూషన్ చెప్పే పిల్లల్లాగా అన్పించేరు

అందులోనూ ఆమె హేండ్‌బేగ్ సొత్తుమాత ఆమెకీ తెల్సు!

''ఎందుకియ్యాలి నేనీ బేగ్ మీకు ? మీకు నేనేమన్నా అప్పా!'' అంది ధైర్యంగా

అనుకోని సునంద ప్రశ్నకు తెల్లషర్టబ్బాయి మొహం తెల్లబడి మళ్ళీ ఎర్రబడింది

వెతుక్కోవాలి!

''మర్యాదగా ఇస్తావా ? ఇవ్వవా ?'' గొంతు మార్చి, పళ్ళ బిగించి, కళ్ళుమూసి, నోరు విట్లించి అరిచేడతను—

''ఇవ్వకపోతే ఏం చేస్తారు?''

''ప్లీజ్ ! మీరిచ్చేయండి. మా చెక్రీ అసలే కోపిష్టి. వాడేం చేస్తాడో వాడికే తెలీదు మీ సేఫ్టీ కోసం చెప్తున్నాను ఇచ్చేయండి వోసారి చూసి ఇచ్చేస్తాడు.''

వెలవెలబోయిన తెల్లషర్ట్‌కి సపోర్ట్ ఇస్తూ పచ్చషర్టు చెప్పుకొచ్చేడు

వెంటనే వాళ్ళిద్దరూ అమాయకులూ, కార్యశూన్యులూ అని తేల్చేసుకుంది సునంద

దార్లు కొట్టి డబ్బు సంపాదించేవాళ్ళు పేర్ళు కూడా చెప్తారా ఎక్కడైనా ? కనీసం చెప్పకూడదని కూడ తెలిసినట్టు లేదు పొరబాటున అన్నా అది గుర్తించినట్టూ లేదు

''ఊ ! మర్యాదగా ఇచ్చెయ్.''

సహనం పోయినట్టు సునంద మీదిమీదికొచ్చేడు చెక్రీ అనబడ్డ తెల్లషర్టబ్బాయి.

ఇక బెట్టుచేస్తే ఏం చేస్తాడోనని —

''ఆగండి! నేనే ఇస్తాను'' అని తీసి అతని చేతికిచ్చింది సునంద

చెక్రీ కత్తి జేబు లోపల దాచేసి ఆమె వూదా కలర్ బేగ్‌ని వీధిలైటు కిందుంచి వోపెన్ చేసి చూసేడు.

చెయ్యెత్తి కలబెట్టి వొచ్చిన వాటిని పైకెత్తిన అతని మొహం చూసి లోపల నవ్వుకుంది సునంద.

అతని చేతినిండా రంగురంగుల బలపాలు— వాటి పొడి వాటిని చూసి దీర్ఘంగా నిట్టూర్చి లోపలికి తోసేసి మళ్ళీ కలబెట్టి చూసేడు

ఫేస్ పౌడరూ, తిలకం బొట్టు, పక్కపిన్నులూ, చాక్లేట్ కాగితాలూ వరసగా పైకొచ్చేయి

చూసి చూసి విసుగొచ్చిన చెక్రీ బేగ్ పచ్చ షర్టుకిచ్చి —

''నువ్వు చూడ్రా'' అన్నాడు.

పచ్చ షర్ట్‌కి మహాతెలివి—

గుడ్డివెల్తురు పరచుకున్న రోడ్‌మీద చదునుగా వున్న ప్లేస్ వెతికి బేగ్‌లో వున్నదంతా బోర్లించేడు. పైసా కూడా రాల్లేదు కిందికి ఏదో గొణుక్కుంటూ ఇద్దరూ కల్సి కిందపడ్డ చిన్నచిన్న వొస్తువులన్నీ తీసి బేగ్‌లో పోసేరు. చేతిలోని పొట్లాన్ని గుండెలకానించుకుని నిలబడ్డ సునంద నవ్వాపుకోలేక అవస్థపడ్తోంది చెక్రీ ఆయాసంగా లేచి బేగ్ ఇవ్వబోయి మళ్లీ వెనక్కు తీసుకున్నాడు

''ఆ పేకెట్ ఏమిటి?''

''ఇదా— బ్రెడ్డు— మా తమ్ముడికి-- జ్వరమొచ్చిందని'' తడబడుతూ చెప్పింది

బేగ్ ఆమె చేతికిచ్చి పేకెట్ లాగి వాసనచూసి ఆమె చెప్పింది నిజమని తెల్సుకున్నాక అతను తిరిగి ఇచ్చేసేడు. ''సారీ సిస్టర్! ఇంకెళ్లిపోండి మీరు'' వోడిపోయిన మొహంతో చెక్రీ సందుకేసి చూపి వెళ్ళిపొమ్మన్నట్టు సైగచేసేడు

విజయగర్వంతో రొట్టెనో చేత్తో పట్టుకుని చిందరవందరగా వేసేసిన వొస్తువుల్ని బేగ్‌లో సర్దుతూ ఆ ఇద్దరబ్బాయిలకేసి పరమాయింపుగా చూసింది

వాళ్ళిద్దరూ అపర దేవదాసుల్లా వీధి దీపం స్థంభానికున్న తిన్నెమీద దిగాలుగా అటూ ఇటూ కూర్చున్నారు. కుక్కలొకటే తక్కువ— అనుకుంది సునంద

''వెళ్ళిపోండి సిస్టర్!'' పచ్చషర్ట్ కూడా వీడ్కోలు చెప్పేడు.

ఐతే సునందకి వాళ్ళ దీనవదనాల్ని చూస్తూ వెళ్ళబుద్ధికాలా చూడబోతే చదువుకున్న పెద్ద మనుషుల్లా వున్నారు — ఈ ఖర్మేవిటో ?

లోపలి పేగులు ఆకలోయని పీకి పరిగెత్తమంటున్నా ఆగి వాళ్ళిద్దరికేసి మళ్ళీ చూసింది

''చూడండి బాబూ! మీరు నన్ను సిస్టర్ అన్నారు సారీ చెప్పేరు, బాగుంది. కాని ఇలా చెయ్యడం తప్పని మీకు తెలీదూ?'' మృదువుగా అడిగింది

''ఏం చెయ్యం సిస్టర్? తప్పో — ఒప్పో పొట్ట పోసుకోవాలిగా'' ఖాళీ అన్నట్టు తన పొట్టను తడిమి చూపించేడు చెక్రి

''పొట్ట పోసుకోవాలంటే ఇదేనా మార్గం?''

''ఏం చెయ్యం మరి! చదువుకున్న మొహాలం! కూలీనాలీ చెయ్యడానికి నామోషీ అటుంచి, వసలు చేతకాదు''

''దార్లు కొట్టేందుకు నామోషీ లేదా? రేపు పోలీసులు పట్టుకుంటే నామోషీ రాదా?''

చెక్రి తలొంచుకుంటే — పచ్చషర్టు మాత్రం

''ఈ బ్రతుక్కన్నా జైలే నయం'' అని సన్నగా గొణిగాడు

''ఏం చదివేరు మీ ఇద్దరూ?'

''వాడు బి. ఇ. నేను ఎమ్మెస్సీ''

''అలాగా! ఉద్యోగం దొరకలేదన్నమాట''

''దొరకడమేంటి సిస్టర్? మేం చదువుకునే టప్పుడు క్లాస్‌లో మా క్లాస్‌లో మా మాస్టర్లే — మీరంతా చదువుతున్న నిరుద్యోగులు అని చెప్పేవారు అలాగే తయారయ్యాం మేం ఏళ్ళు గడుస్తున్నా రాదు ఏ ఆఫీస్‌కి పోయినా లంచాలు, రెకలు. ఉన్నవాళ్ళిస్తారు—లేనివాళ్ళేం చేస్తార?''

పచ్చషర్టు ఏడుపు గొంతుకతో అన్నాడు

''మీకు అమ్మా—నాన్నా?''

''ఆహా— వున్నారు— చదివించిందంతా చాలా బాబూ! మాకింత పెట్టాల్సింది పోయి మమ్మల్ని పీక్కుతింటున్నావని — ఇంట్లోనుంచీ పరోక్షంగా గెంటేస్తున్నారు''

''ఐతేమాత్రం — మార్గం ఇదా? తప్పుకదూ తమ్ముడూ?'' అనునయంగా అడిగింది సునంద

''ఏం తప్పు? మాకు నెలల్తరబడి తిండిలేదు అప్లికేషన్లకయినా డబ్బు లేదు. ఏం చేస్తాం? ఏం చెయ్యగలం? ఇదిగో! ఈ కత్తుల్తో వాడ్ని నేను, నేనువాడ్ని పొడిస్తేతప్ప ఈ సమస్యలుపోవు!''

''ఛ—ఛ— అవేం మాటలు?''

నొచ్చుకుంటూ చూసిన సునందని చూసి నవ్వేడు చెక్రి

''ఇవన్నీ మాటలు కాదక్కా! హృదయాక్రోశం! దేశంలో మమ్మల్నెవరు పట్టించుకుంటున్నారు? మేం దేన్ని పట్టించుకోవాలి? ఏం చూసుకోని బ్రతకాలి—ఐనా మీకిదంతా ఎందుకు? సారీ ఫర్ ద ట్రబుల్. పొద్దుపోయింది మీరికవెళ్ళిపొండి! మీ దగ్గరే రూపాయో దొరికితే ఈరాత్రికన్నా అంత అన్నం తినాలని ట్రై చేసేం. కాకపోతే అందర్నీ ఎదిరించే ధైర్యం మాకూ లేదు. రోజూ మీరీ సందులో వొక్కరే వొస్తారని ముందే తెల్సు మాకు— మీ ఇంటి దగ్గర క్వార్టర్స్‌లోనే మేముండేదీనూ. వెళ్ళండక్కా''

చెక్రి ఎంత బలవంతం చేసినా సునంద అక్కడ్నుంచీ కదల్లేదు ''చూడు బాబూ! నేనొకటి చెప్తా విను! నాకిప్పుడు 30ఏళ్ళు దాటుతున్నాయి. నేను మీ అంత వున్నప్పుడు నాకూ మీ ప్రాబ్లమే వొచ్చింది నిజం చెప్పాలంటే మీకన్నా హీనం!

వెతుక్కోవాలి!

నేను బియ్యేస్సీ పాసయ్యేక నాకు పెళ్ళి చేసేందుకు ఇంట్లో మా వాళ్ళదగ్గర పైసా కట్నం లేదు -- కట్నం లేకుండా చేసుకునేందుకు నేనెవర్నీ ప్రేమించ లేదు పెళ్ళి లేకపోయినపుడు జాబన్నా చేసి మా వాళ్ళని ఆదుకోవాలని వూరూరా తిరిగేను కానీ నాకోపట్టాన దొరకలేదు మగవాళ్ళు కాబట్టే మీరు దార్లన్నా కొడ్తున్నారు— నేనలాటివి చెయ్యలేనే ఎందరో కాళ్ళా చేతులూ పట్టుకున్నా లాభం లేకపోయేది పస్తేడన్నం లేకుండా నేనే కాదు మా ఇంట్లో వాళ్ళంతా ఎన్నో నెలలున్నాం ఆ బాధ లకు తట్టుకోలేక ఆత్మహత్య కూడా చేసుకోవాలనుకున్నా నప్పుడు కానీ తిరగ్గా తిరగ్గా ఈ వూర్లో చివరికి నాకు స్టైనోగా వో పోస్ట్ దొరికింది. తర్వాత ట్యూషన్లు వెతుక్కున్నాను అప్పట్నుంచీ నేనే మా చెల్లెళ్ళనీ, నీలాటి వోతమ్ముడ్ని పోషిస్తున్నాను జీవితంలో నాకంటూ ఏ సుఖం లేకున్నా — నా వాళ్ళను పోషించడమే నాకు సంతోషం—''

''ఐతే ఏమంటావక్కా'' అన్నాడు చెక్రి

''చెప్తా విను— ఇదిగో ఇలా చూడండి—''

లైటుస్థంభం తిన్నెమీద కూర్చున్న వాళ్ళిద్దరి ముందూ తన హేండ్‌బేగ్ తీసి చూపింది.

త్వరలో

ఇంద్ర సింహాసనం

సీరియల్

''ఇదేంటి?''

''మీ బ్యాగూ''అన్నారిద్దరూ వింతగాచూస్తూ

''ఔనా! ఈ బేగ్‌లోనుంచీ మీరిద్దరూ డబ్బు తీసుకోవాలని ప్రయత్నించేరు--ఔనా?''

''ఔనూ''

''కానీ ఎలా? చూడు చెక్రి! నువ్వేం చేసేవు! ఇలా చెయ్యెత్తి కలబెట్టి వొచ్చిన వొస్తువుల్ని చూసి వొదిలేసేవు—ఔనా?''

''ఔను'' తలూపేడు చెక్రి.

''తమ్ముడూ నీ పేరు'' పచ్చ షర్టుని అడిగిందీమాటు.

''మణి.''

''చూడు మణీ! డబ్బుని బేగ్‌లో నుంచీ తియ్యాలంటే నువ్వేం చేసేవు? బేగ్ని ఇలా బోర్లించి చూసేవు—ఔనా?''

''ఔను''

''కాని—బేగ్ నుంచీ డబ్బుతీసే పద్ధతి అది కాదు తమ్ముడూ! నేనైతే ఏం చేస్తానో తెల్సా? మీలా బోర్లించి, కలబెట్టి వొదిలెయ్యను. వెతుక్కుంటాను. ఏదీ—ఇటు చూడండి'' అంటూ వాళ్ళముందు బేగ్‌పెట్టి దాన్లో వో మూలగా కన్పించకుండా వున్న మరో జిప్‌లేని చిన్న అర చూపించి — దాన్లోంచి వో 5 రూ॥ నోటుని బైటికి తీసింది సునంద.

చెక్రి, మణి వూపిరి పీల్చడం కూడా మరిచి చిత్తరపోయినట్టు ఆమెకేసి, ఆమె చేతిలోని నోట్‌కేసి మార్చి మార్చి చూసేరు

'చూసేరా? చేతికివ్విన సంచీనుంచీ డబ్బు తియ్యలేకపోయేరు మీరు ఇక జాబ్ కోసం సక్రమంగా ప్రయత్నించేరంటే నేనెమ్మతానా? ఏం చేసుంటార మీరు చెప్పనా? పాసౌగానే పేపర్ చూసి నాలుగ చోట్లకి అప్లయ్ చేసుంటారు. ఇంటర్వ్యూ కార్డ్ వొచ్చుండవు వొచ్చిన చోటున మీరు సెలక్ట్ ఐయుండరు దాంతో వేదాంతం! హై! రాబింగూ! అంతేనా?''

''కాదక్కా! మేం బాగానే ప్రయత్నించేం''

మణి తలొంచి మెల్లిగా అన్నాడు

''ఏదీ! నా మొహం చూసి చెప్పూ? ఊహూ అబద్ధాలు! సంచీలోంచి డబ్బు తీలేనప్పుడే తెల్సింది నాకు! ఉద్యోగాలు మనం నిల్చున్నచోటికి పరిగెత్తుకుంటూ రావు మనం నడిచినచోటు దగ్గర ఆగిపోయీ వుండవు తమ్ముళ్ళూ! ఇలా కలబెడ్తే చేతికందవు! అలా బోర్లిస్తే దొర్లిపడవు! ఈ సంచీలో ఆ మూల ఎవరికీ కన్పించకుండా ఆ చిన్న అర వున్నట్టే, ఏమూలో ఎవరిక్కావల్సిన వుద్యోగం వుండనే వుంటుంది నువ్వు చెయ్యాల్సిందంతా — వెతుక్కోవడమే తమ్ముడూ! వొక చోటు కాదు— వొక మూలకాదు! వూరు, నగరం, దేశం, ప్రపంచమంతా వెతకాలి, గాలించాలి ఇంత పెద్ద ప్రపంచంలో మీక్కావల్సిన వో చిన్న వుద్యోగం, కడుపు నిండేందుకింత తిండే దొరక్కపోతుందా? ఐడోన్ట్ బిలీవిట్. మీరు అన్ని వూర్లూ, అన్ని చోట్లూ తిరిగేరా? సరిగ్గా ప్రయత్నం చేసేరా? చేసుంటే మీ మొహాలింత అమాయకంగా వుండవ్''

చెక్రి, మణి జవాబియ్యలేనట్టు సునందకేసి తప్పుచేసిన వాళ్ళలా చూస్తూండిపోయేరు

''పిచ్చిపిల్లలూ—మీరూనూ ఏమీ చేతగానట్టు దేశాన్ని, ఎవర్నో తిట్టడం— దేశమంటే ఎవరూ? మీరు కాదూ? అలా దీనంగా కూర్చుంటారేం? చేస్తామక్కా అనరేం?''

''చేస్తామక్కా'' వాళ్ళిద్దరూ కృతజ్ఞతగా ఆమెకేసి చూసేరు.

''అదీ మాటంటే! ఇదిగో ఈ 5రూపాయలు వుంచండి!''

''వొ—వొద్దక్కా'' అన్నాడు చెక్రి.

''పరేం ఫర్వాలేదు! వుంచుకో. ఇదిగో మణీ! ఆకలన్నావు కదూ? ఈ రొట్టె తిను'' చేతిలోని పొట్లానికున్న దారాన్ని విప్పేసి, లార్జ్‌సైజ్ రొట్టెని అతని చేతుల్లో పెట్టేసింది

''వొద్దక్కా! మీ తమ్ముడికి జ్వరమన్నావు!'' మణి నొచ్చుకున్నాడు

''ఐతే ఏం? మీరు నా తమ్ముళ్ళు కారూ ఇప్పుడు? తినండి బాబూ! తిని ఇంటికెళ్ళి, రేపట్నుంచీ సరిగ్గా జాబ్ కోసం వెతికే ప్రయత్నం చేయండి! సరేనా?''

''సరే—'' తలలూపేరిద్దరూ.

''వొస్తామరి! లేట్టైంది కదూ? ఇంట్లో కంగారుపడ్తుంటారు! లేకుంటే మీకింకా చెప్పే దాన్నే—ఆల్ ద బెస్ట్''అనేసి వాచ్ చూసుకుంటూ గబగబా వెళ్ళిపోతున్న సునందనీ — దగ్గరున్న రొట్టెనీ కళ్ళనీళ్ళతో చూస్తూ కూర్చున్నారు వాళ్ళిద్దరూ ★